

zbieram słowa

zbieram słowa
do mojego słownika wyrazów
ukrytych
odkładam trudne pytania
do koszyka tajemnic odpowiedzi
znęcam się nad sobą niemocą
uchwycenia szybkości światła
natrętnie podsłuchuję rozmowy
spóźnionych przechodniów
zachłannie łowią wszystkie

dźwięki nocy
może jeden z nich otworzy
skarbiec niewypowiedzianych
uczuć
nieopisanych doznań
może drugi pokaże drogę
a trzeci zaprowadzi na zieloną
łąkę z dzieciństwa
a ten nieznany
da początek prometejskiej pieśni
o włóczędze
zabłąkanym w sobie

Stanisław Kieroński - urodzony 18 stycznia 1947 roku w Łodzi. Absolwent filologii polskiej UMCS w Lublinie. Nauczyciel, księgarz, animator kultury, działacz związkowy, spółdzielczy i polityczny. W latach studenckich członek teatru „Dren 59”, dziennikarz Radia Akademickiego, przewodniczący Koła Naukowego Polonistów i Koła Naukowego Aksjologicznego. Instruktor teatralny, zrealizował wiele spektakli z udziałem dzieci, młodzieży i studentów. Jeden z organizatorów Marca '68 w Lublinie. Pełnił wiele funkcji, m.in.: wiceprzewodniczącego Okręgowej Komisji Związku Zawodowego Pracowników Książki, Prasy, Radia i Telewizji, wiceprzewodniczącego ZG Stowarzyszenia Animatorów Kultury w Polsce, członka Rady Krajowej i wiceprzewodniczącego Rady Wojewódzkiej SLD, członka Rady Nadzorczej Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej oraz Rady Programowej TVP Lublin. Pracował w PP Dom Książki, Zespole Szkół Ekonomicznych im. Augusta i Juliusza Vetterów. Był współtwórcą i pierwszym dyrektorem Młodzieżowego Domu Kultury im. Vetterów, zastępcą kierownika Wydziału Nauki, Oświaty i Postępu Naukowo-Technicznego KW PZPR, dyrektorem Wojewódzkiego Domu Kultury i Państwowego Zaocznego Studium Oświaty i Kultury Dorosłych w Lublinie. Prowadził własną działalność gospo-

darczą. Posiada odznaczenia państwowe, wiele wyróżnień i odznak honorowych. Zasłużony Działacz Kultury, laureat nagród Ministra Kultury i Sztuki oraz Ministra Oświaty i Wychowania. Obecnie pełni funkcję przewodniczącego Rady Miejskiej SLD w Lublinie i wiceprzewodniczącego Rady Programowej LSM. Jest autorem artykułów publicystycznych dotyczących edukacji, wychowania i upowszechniania kultury, publikowanych m.in. w „Lubelskim Roczniku Pedagogicznym”, „Kurierze Lubelskim”, „Kwartalniku WDK” oraz dwumiesięczniku „Lublin. Kultura i społeczeństwo”, a także zbioru wierszy pt. „Włóczę się po życiu”, który ukazał się w Wydawnictwie POLIHYMNIA w maju 2016 r.

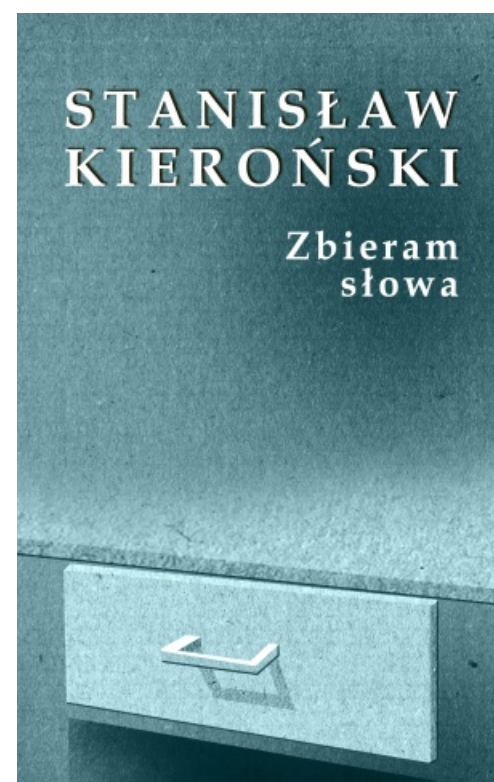

60 lat LSM
Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

**Wieczór literacko-muzyczny
i promocja książki**

Stanisława Kierońskiego Zbieram słowa

dr Anna Teresa Łukowska

„Włóczęga zabłąkany w sobie”

Prośba o słowo

Drugi tomik poezji Stanisława Kierońskiego to kontynuacja debiutu „Włóczę się po życiu. Moje uniesienia”. Kontynuacja zarówno treści, jak i formy artystycznej z pewnym novum – pojawiło się wiele wierszy-aforyzmów, bardzo zwięzłych, zakończonych zaskakującą pointą.

Utwór „Dalej włóczę się po życiu” zapowiada powrót do najważniejszych wątków tematycznych oraz ideowych z pierwszego zbioru, ale jest również swoistym manifestem. To deklaracja zarówno postawy życiowej Autora, jak i credo poetyckie, gdy czyta się go współ z wierszami: „Zatrzymany na granicy poznania” oraz „Zbieram słowa”. Autor konsekwentnie traktuje własne życie jako „włóczęgę po życiu” - wprowadzie bez mapy, ale za to z nawigatorem, czyli z własną busolą etyczną. Można włóczyć się bez planu tam, gdzie rzuci los, ale bez kompasu wyląduje się na wyspie bezludnej lub rozbije o rafy.

Większość ludzi przeżywa z przykrością i lękiem upływ czasu, a zwłaszcza starość. Dla Autora przeciwnie - czas szyderca „monotonny i nudny okrutnik” jest „odesłany do wszystkich biesów”. Role są odwrócone - czas upływa jakby pomimo istnienia osobowego.

Włóczęga po życiu nie jest ani wędrówką, ani podróżą do zamierzonego celu. Bowiem każda podróż wymaga całego asortymentu środków po-

mocniczych, pojazdów, rozkładów jazdy, kompasów, zegarów, planów miejscowości, a przede wszystkim projektowanego celu podróży. To wszystko musi być zrealizowane w „czasie szydercy”. Tylko „włóczęga po życiu” pozwala uwolnić się od czasu i od całego sztafażu podróжного. Natomiast nigdy nie można pozbyć się nawigatora – busoli etycznej i kodeksu moralnego, bo inaczej będzie się błądzić nie tylko po miejscach, ale i „po ludziach”, krzywdząc napotkanych bliźnich.

To wyznanie wiary człowieka myślącego.

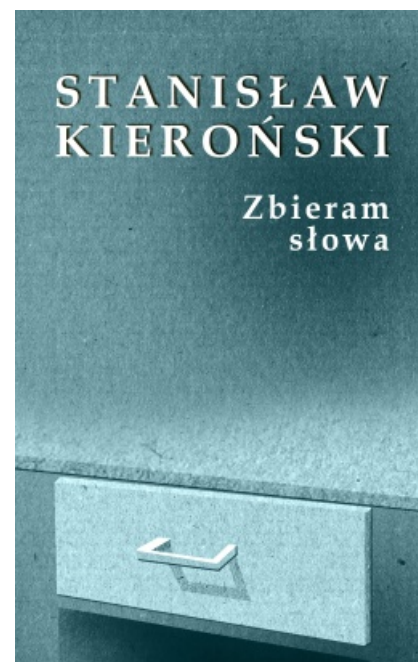
A credo poetyckie?

Tak jak w przypadku każdego twórcy prośba o słowa, co obrazuje utwór „Zatrzymany na granicy poznania”. Słynne Norwidowskie „odpowiednie dać rzeczy słowo” jest pragnieniem, marzeniem i celem każdego pisarza, dla którego jedynym medium jest słowo.

Stanisław Kieroński modli się o dar wagi zasadniczej, o moc „do nazywania rzeczy nienazwanych i nienazywalnych”. Są ku temu sposoby: uporczywe znęcanie się nad własną niemocą, podsłuchiwanie rozmów, podpatrywanie ludzi i świata („zachłannie łowię wszystkie dźwięki nocy”), czyli gromadzenie doświadczeń życiowych jako tworzywa do poezji.(...)

Wieczór literacko-muzyczny
i promocja książki

Stanisława Kierońskiego Zbieram słowa

W programie:

- słowo od Autora
- wystąpienie Gości - wiersze, piosenki, muzyka, wspomnienia

Elżbieta Igras, Wiesława Łubiarz,
Ewa Hadrian,

Witold Miszczak, Tomasz Jusiak,
Jerzy Wiencek, Dariusz Kwiatkowski,
Janusz Karpiński

Spotkanie odbędzie się
w środę 7 czerwca 2017 r. o godz. 18.00
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturyism.pl

Wstęp wolny

Po koncercie będzie można nabyć książkę Stanisława Kierońskiego *Zbieram słowa*,
POLIHYMNIA, Lublin 2017